

[Første næstformand]

dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om ændring af konkursloven, lov om aktieselskaber og lov om anpartsselskaber. (Kuratorsalærer m.v.).

Af justitsministeren (Ninn-Hansen).
(Fremsat 17/12 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Torben Lund (S):**

Jeg er meget glad for, at vi i foråret 1985 fik taget hul på spørgsmålet om beregningen af kuratorsalæret i konkursboer og i øvrigt også andre regler omkring bobehandling. Den betænkning, som nu foreligger, og som lovforslaget er bygget op omkring, synes jeg meget stærkt illustrerer, at der virkelig er behov for nogle væsentlige ændringer på området.

De undersøgelser, arbejdsudvalget har foretaget omkring kuratorsalærerne, viser efter min mening meget klart, at skifteretterne og Sø- og Handelsretten i dag næsten automatisk følger de vejledende retningslinjer, som er fastsat for salærfastsættelsen, og hvis man nu skal sige det meget høfligt, har det i meget udpræget grad bekræftet, at man fastsætter salærerne ud fra en tabel og ikke så meget ud fra et hensyn til det arbejde, der er udført.

Derfor er det et fremskridt, at justitsministeren nu foreslår, at salærfastsættelsen i de større boer skal ske, uden at der foreligger vejledende takster, og at man skal foretage en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde dels af, hvad det er for et bo, dels af, hvilket arbejde der er udført; man skal også tage hensyn til det ansvar, der er forbundet med arbejdet, og i øvrigt skal man – og det tror jeg også er meget vigtigt – skele til det resultat, som rent faktisk er opnået ved kurators arbejde. Det er absolut et skridt i den rigtige retning.

Imidlertid synes jeg, det er noget betænkeligt, at både udvalget og justitsministeren vil friholde alle boer med salærer under 200.000

kr. fra denne ordning, sådan at man dér stadig væk skal have vejledende takster, som alene opstilles på grundlag af aktivmassens størrelse. Det drejer sig jo om mere end 90 pct. af alle konkursboerne, der så stadig væk skal have en vejledende takst. Selv om det understreges, at der nu skal en begrundet indstilling til skifteretten om salærfastsættelsen til også i de sager, og selv om det efter forslaget er Dommerforeningen og ikke advokaterne selv, der skal fastsætte de vejledende takster, er vi på det punkt noget betænkelige. Det må vi have kigget noget nærmere på under udvalgsarbejdet. Det kan undre lidt, at man så stædigt fastholder, at det er nødvendigt med de vejledende takster, når man tænker på, at man både i Norge og i Sverige rent faktisk arbejder uden.

Spørgsmålet om forbud mod salg af boets aktiver til kurator selv eller kurator nærstående personer synes jeg man kommer heldigt fra i justitsministerens forslag. Jeg tror, det er godt, at vi nu får et lovmæssigt forbud imod, at der kan opstå denne sammenblanding. På samme måde tror jeg, det er rigtigt, som reglerne om at antage en forretningskyndig medhjælp i konkursboerne er formuleret i lovforslaget. Det kunne der nok være brug for. Det er jo også i overensstemmelse med det beslutningsforslag, som vi fik vedtaget sidste år.

Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt forslaget fra justitsministeren vedrørende princippet om, at bobehandlingsformen ikke skal være afgørende for principperne for salærfastsættelsen, nu også bliver opfyldt med det forslag, der foreligger. Når jeg er i tvivl, er det, fordi jeg har svært ved at se, hvordan man skal kunne få dem til at passe sammen, når man vil lave vejledende takster i over 90 pct. af boerne i forbindelse med egentlige konkursbehandlinger, og så stadig væk fastholde, at salærberegningen i andre bobehandlingsformer skulle være efter det samme princip. Jeg tror, vi her løber ind i nogle vanskeligheder, men det vil vi også gerne kigge på under udvalgsarbejdet.

Endelig foreslår man nu, at det skal være sagkyndige, der skal foretage vurderingen af aktiverne i konkursboerne, og det er også i overensstemmelse med beslutningsforslaget.

Der er dog én ting, jeg er ked af, og det er, at man både i betænkningen og i justitsministerens forslag ligesom fremhæver – og